

Czesław Sikorski

Wenecja, pow. Żnin. Zamek

Informator Archeologiczny : badania 7, 273

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WENECJA, pow. Żnin
Zamek

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Bydgoszczy

Badania prowadził mgr Czesław Sikorski,
Finansował WKZ w Bydgoszczy. Trzeci
sezon badań, Zamek średniowieczny.

Założono dwa wykopy sondażowe we wnętrzu zamku.

W wykopie I, na styku skrzydeł zachodniego i północnego, odsłonięto mur skrzydła północnego, dobudowany na "styk" do muru skrzydła zachodniego, jednakże konstrukcyjnie słabszy i mniej starannie zbudowany. We wnętrzu skrzydła północnego stwierdzono konstrukcję posadzki analogiczną do odsłoniętej uprzednio w skrzydle zachodnim. Oba skrzydła są chronologicznie równoczesne. Materiał zabytkowy stanowiły głównie ułamki ceramiki z XIV - XV w., oraz kości zwierzęce. Znalaziono również żelazny grot strzały i kamienną kulę armatnią.

Wykop II usytuowano przy południowym murze wieży narożnej. Ze zwałki gruzu odsłonięto południową ścianę wieży z dobrze zachowanym licem / zewnętrzne ściany wieży, północna i wschodnia, mają zerwane lica/. Poniżej cokołu w południowej i zachodniej ścianie wieży wybite są wtórnie otwory gniazdowe do belek stropowych. Względnie dobrze zachowane belki stropowe odsłonięto w gruzie kilka centymetrów poniżej otworów gniazdowych. Na ścianie wieży powyżej otworów machulcowych widoczny jest negatyw stropu. Lico muru powyżej negatywu stropu jest bardzo starannie założone, a spoiny jego są ozdobnie testowane. Wskazuje to na przelicowanie lub wykonanie na nowo spoinowania muru wieży przy budowie wschodniego skrzydła zamku około 1423 r.

Poniżej konstrukcji stropowych odczuwano bruk zamkowego dziedzińca z pierwszej fazy rozwojowej zamku / pocz. XIV w. do około 1423 r./ . Bruk gwałtownie obniża się lekko w kierunku regularnego, kwadratowego otworu przy południowym murze wieży / otwór lochu lub studni ?/.

Na tym poziomie prace przerwano.

Materiał zabytkowy stanowiła ceramika z XIV- XV w., kości zwierzęce oraz fragmenty kamiennych kul armatnich.

Na zewnątrz zamku, przy wschodniej kurtynie, prowadzono mechanicznie usuwanie zwałów gruzu powstałych przy rozbiórce zamku około 1511 r., i rozsypywaniu się murów w czasach późniejszych, przygotowując mur do prac konserwatorskich.

Prace będą kontynuowane.